

racisme

a Europa una sèrie d'actes en contra del racisme, analitzem per un moment quina ha estat la resposta social. El 29 de novembre passat, tingué lloc a Barcelona una manifestació antiracista que reuní més de setanta-mil persones. És una dada significativa si tenim en

compte que el motiu que provocà la convocatòria de la manifestació de SOS-Racisme fou l'assassinat racista d'Aravaca i que la manifestació de Madrid, convocada per aquest mateix motiu, no arribà a concentrar els vint-mil manifestants. Què passa a Espanya?, i què

passa a Catalunya?. Serà que el poble espanyol mai ha patit la xenofòbia, la intolerància, i l'etnocentrisme d'un altre poble, sinó que més aviat l'ha practicada? O, tal vegada hem de cercar la resposta a Catalunya? És que el nostre poble és més comprensiu envers aquests

problemes? O és el resultat d'un procés d'autoinculpació propiciat per l'espanyolisme?

Qui posa el verí sol conèixer l'antídote. És molt fàcil proclamar-se antiracista i al mateix temps votar una llei d'estrangeria al Parlament Espanyol. A Catalunya hi ha certs partits polítics, generalment delegacions dels partits espanyols, que necessiten manifestar-se explícitament en contra del racisme, no és d'estranyar quan són partits polítics que defensen el projecte espanyolista, és a dir una política colonialista, filla del racisme i la xenofòbia. El projecte espanyol neix vinculat al racisme, l'expulsió dels musulmans, la dels jueus, l'exterminació dels originaris pobladors d'Amèrica, en són una mostra. No s'ha d'oblidar que la primera institució pròpia i uniformadora que creà Espanya fou la *Inquisición*, i és en les primeres institucions d'un Estat on s'han de cercar les intencions de la seva fundació. La història recent d'Espanya també està sembrada de mostres d'intolerància, com fou el franquisme i la seva *Fiesta de la Raza* ara anomenada *Dia de la Hispanidad* (no vol dir el mateix?).

Què es pot esperar d'un Estat que braveja de no sucumbir als terroristes, però que tan fàcilment se sotmet als racistes? On són les condemnes dels espanyols quan un jove català, de l'Horta de València i antiracista militant, és assassinat impunement per un feixista espanyol. Us imagineu les reaccions de la premsa si hagués succeït el contrari?

A l'esquerra independentista no ens fa falta fer contínuament declaracions explícites de tolerància, doncs, és el treball diari per fer avançar el nostre projecte el millor antídote contra el racisme i la xenofòbia. I Guillem ho sabia.

